

рѣще. Нїе правиме високи и големи кѣща, а единъ тесенъ гробъ ще бѣде нашето жилище “Сей покой мой во вѣкъ вѣка здѣ все люба,, Нїе правиме обида на сиромасите, за да си распространиме мѣлководите, но не ни остава друго повече, освѣтъ четири аршини земя за гробъ: а пакъ слава, богатството, властта, наслажденїето свѣтло, сичките (тыя) са, като една сѣнка, която скоро изминѣва, или като едно птиче, което фѣрка по въздуха (по хавата) и не остава никакъвъ знакъ (нишанъ) отъ пѣтя мѣ, или като една гемѣа, дете плава по морето, и не остава никаква дѣра слѣдъ неа, гдѣто е минала: или пакъ като едно цвѣте, което цвѣти и прецактава, и нищо отъ него не остава. споредъ “Днїе е гшѣко цвѣтъ сѣлныи,, или по добре да речемъ, като единъ сѣнь, дете ноша са мечтава, (пресѣнѣва,) а сѣтрина отъ него нищо не са пѣвава „Изчезоша погивоша, ако сонѣа востающа, и проч.

Такавъ е воистинѣ нашѣо животъ, само едно нищо остава, сирѣчь доброто име, чи повече зло, което укораватъ сиромасите, дете сме ги обидѣли, прїатели, които сме прельстили, нека прочее говори сатанинскїи змїи: „Не смертїю умрете“ „Вы же яко чловѣцы умираете, и яко единъ ѿ князей падаете“ псал. Нема нищо друго по извѣстно колкото смъртта на чловѣците, сичките други работы на томъ свѣтъ не са извѣстны: на примѣръ, искашъ да идишъ на